

Коли іти - не поспішати...

Олена Матушек

Коли іти - не поспішати
Крізь солов'їні голоси,
Накинувши боярські шати,
Виходять боярські ліси.
Вони несуть в собі величність,
Вони не знають суєти,
І гомонить із ними вічність
Про світ довірливо на "ти".
А я зайшла і зупинилась,
А я не знаю, що й казати:
- Дозвольте, лісе, ваша милість,
Годинку тут погостювати.
Я погостюю обережно,
Я не порушу тишини,
Щоб тільки повінь ця безбрежна
Текла - зелена - з вишини,
Щоб тільки птах, щоб тільки квітка,
Щоб тільки промінь на сосні,
Щоб обпекли - не знати звідки -
Чиїсь слова неголосні.
Щоб довго-довго ще луною
Через щодення голоси
Довірливо ішли за мною
Боярські боярські ліси...